ప్రబుద్ధకాటు

శ్రీరంగం నారాయణబాబు

గరివిడి మాంగనీసు గనుల్లో మా బావమరిది మేనేజరుగా పని చేస్తున్నాడు. సాధారణంగా బంధువుల యిళ్ళకంటూ వెళ్ళను, నేను ఎప్పుడూ.

కాని మా చెల్లెలంటే నాకు మమకారం ఎక్కువ. అది పుట్టాక మా.అమ్మ జబ్బు మనిషై పోయింది. నా చేతులతో నేను పెంచాను. అందుకే మా చెల్లెలంటే నాకు వల్లమాలిన అభిమానం.

వేసవికాలంలో మా ఊళ్ళో ఎండలు దారుణంగా వుంటవి. మా వూరికి అప్పటికింకా ఎలక్ట్రిసిటీ రాలేదు. పంకాలుకాని, దీపాలుకాని, సౌకర్యం కొంచెం కూడ లేదు. వేసవికి రమ్మనమని మా బావమరిది ఉత్తరం రాశాడు. కాస్త ఎత్తయిన జాగా, కొండమీదవడం చేత, అక్కడ ఎలక్ట్రిసిటీ ఉండడంనించీ, మా బావమరిది పెద్ద ఉద్యోగస్తుల్లో లెక్కవస్తాడు కాబట్టి, చిన్న బంగళాలో ఉంటున్నాడు. అక్కడ హాయిగా వుంటుందనీ, అంతే కాకుండా గనులకన్నిటికీ యజమాని- డైరెక్టర్ సింగ్- ఇంగ్లండు వెళ్ళి వచ్చిన వాడనీ, ఆయన దగ్గర ఎన్నో మంచి పుస్తకాలూ, చక్కని లైబ్రరీ వుంది, చదువుకోవచ్చును రమ్మనమనీ రాశాడు. బ్రతుకుజీవుడా అని పాముకాటులాంటి వేసవికాలాన్ని తప్పించుకుందుకుగాను మనకు నల్లమందులాంటి మంచి పుస్తకాలు కూడా అక్కడ లభ్య మవుతాయనీ, మూటాముల్లె సర్దుకుని బస్సుమీద గరివిడి చేరుకున్నాను.

ఆ రోజు సాయంకాలమే మా బావమరిది సింగ్ దగ్గరకు తీసుకువెళ్తాను రమ్మనమన్నాడు.

సింగ్ పంజాబీ. మనిషి ఆజానుబాహు. మంచి వర్చస్సు వున్నవాడు. ఇంగ్లండు వెళ్ళి వచ్చాడు. ఆ రోజుల్లో ఇంగ్లండు వెళ్ళడమంటే కాశీ వెళ్ళడంకంటె గొప్పమాట. సింగ్ ఇంగ్లండు వెళ్ళినా ఏ పరీక్షలూ పాస్ అవలేదు. ఇంగ్లండ్ వెళ్ళినందుకు ఆయనకు అలవాటైనవి రెండు గుణాలు. తాగితందనా లాడడం- అవకాశం వస్తే వ్యభిచరించడం. ఈ రెండు గుణాలు ఇంగ్లండులో సంపాదించాడు కాబట్టి, ఎంతటి గొప్ప ఉద్యోగానికైనా అర్హుడు. అంచేత ఆ మాంగనీస్ కంపెనీకి డైరెక్టరుగా వెయ్యిరూపాయల జీతం, కారూ, బంగళా అన్నీ సమకూరినై.

సింగ్ ఎప్పుడూ ఆఫీసుకు వెళ్ళట్ట. ఇంట్లోనే కూర్చుంటాడు తాగుతూ. సంతకాలు పెట్టవలసిన కాగితాలన్నీ సాయంత్రం ఐదుగంటలకి మా బావమరిది తీసుకెళ్ళి సంతకాలు పెట్టించాలి. ఐదు మొదలుకొని ఆరువరకే ఈ లోకానికి చెందిన వ్యవహారాలు, ఈ లోకంలో వుండడం. మళ్ళా ఆరు గంటలు కొట్టారంటే పీత్వా పీత్వా పునఃపీత్వా అని ఎన్ని గాజుబుడ్లు గొంతులోకి దిగుతాయో చెప్పడం కష్టసాధ్యం.

సింగ్‌కు ఒకభార్య, ఇద్దరు పిల్లలున్నారు. భార్య ముఖం చూస్తే పూర్వోత్తరవు మనిషి, సాధ్వీ అనిపించింది. ఒకకొడుకూ, ఒక కూతురు ఆయనకి. కొడుక్కి నాలుగేళ్ళు కూతురికి ఐదేళ్ళూ. ఇద్దరు పిల్లలూ అందంగా, దొరలపిల్లల్లా వుంటారు.

సాయంత్రం మా బావమరిది ఆఫీసు కాగితాలతో పాటు నన్ను కూడ తీసుకెళ్ళి సింగ్‌కు గొప్పగా పరిచయం చేశాడు- కవిననీ, విద్వాంసుడననీ. సింగ్ కూర్చున్న హాలులో అనేక పులిచర్మాలూ, తుపాకీలు అవీ వున్నాయి. సింగ్ ఒకప్పుడు గొప్ప వేటగాడట. ఇప్పటికి కూడా పట్నం నుంచి విదేశీసారా రావటం ఆలస్యమైతే- లేదా, సారాకు గ్రహణం పట్టిన రోజుల్లో వేటకని వెళ్ళిపోతాడు. కారువేసుకుని సారాబుడ్లు వచ్చాయని తెలిస్తేనే సందెవేళకో, అపరాత్రికో ఇల్లు చేరుకుంటాడు.

సింగు నాతో ముక్తసరిగా రెండు మాట్లాడి ఇక్కడకు అన్ని పుస్తకాలూ తేలేదు, కొన్ని పుస్తకాలే తెచ్చానని, ఆ వున్న పుస్తకాలు కావలిస్తే చూడొచ్చుని, చూపించమని భార్యకు ఆదేశించాడు. ఆవిడ సవినయంగా నమస్కరించి, పక్క గదిలోకి తీసుకెళ్ళింది. ఒకటి రెండు పెద్ద వరుస బీరువాల్లో నాకు కావలసిన పుస్తకాలన్నీ ఉన్నాయి. కొన్ని ఏరుకుని, అవి చదివి ఇచ్చేశాక, కొత్తవి పట్టుకెళ్తాను మళ్ళా అని సింగ్‌కు ధన్యవాదాలర్పించి, ఇంటిముఖం పట్టేవేళకి సింగ్

కథల కాణాచి

శ్రీ శ్రీరంగం నారాయణబాబు మహా కవియేగాక గొప్ప కథకులు. వారు రాసిన చివరి రెండు కథలూ ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలోనే పడ్డాయి. అక్టోబర్ 2 వారి వర్ధంతి సందర్భంగా యీ కథని యిక్కడ వేస్తున్నాము. దీని తరువాత వారు రాసిన కథ అచ్చుతెలుగు. (1961 లోనే యీ రెండూ అచ్చైనాయి. శ్రీ నారాయణబాబు 1962 అక్టోబర్ 2న అస్తమించారు.)

–ఎడిటర్

పిలిచి "నాతో మీకిక పనిలేదు. మీకు కావలసినప్పుడు వచ్చి, నా భార్యనడిగి పుస్తకాలు పట్టుకెళుతుండండి" నాతో గౌరవంగా చెప్పాడు. నేను బ్రతుకుజీవుడా అనుకున్నాను. ఆయన తాగుడికి ఆటంకం రాకుండా అనుకుంటాను అలా అన్నాడు.

త్రాగినవాడితో ఎలా మాట్లాడడమో, ఎంత తెలివైన వాడైనా. త్రాగనివాడైతే తెలియదు. వెర్రివాణ్ని వెర్రివాడే తెలుసుకున్నట్లుగా తాగేవాడే అర్థం చేసుకోగలడు.

మా బావమరిది ఆఫీసుపక్కా. నేను ఇంటిపక్కా నడుస్తున్నాము. సింగ్ బంగళాకు ఎదురుగుండా చింతచెట్టు కింద చిన్న పూరి గుడిసె ముందు, యౌవ్వనం సడలి, ప్రౌఢత్వం పరిఢవిల్లే ఒక అందాలు చిందే ఆడమనిషి మాసిన చీరెతో ఒక

గోవింద దుష్ప్రచారం

నీలంపైన పనిగట్టుకుని ఈమధ్య దుష్ప్రచారం మొదలుపెట్టాడట గోవింద. అభిమానుల్లోను, బంధువుల్లోను ఆమెపై జుగుప్స కలిగే విధంగా ప్రచారం మొదలెట్టిన గోవిందను నీలం లెక్కలోకి తీసుకోవటం లేదట. మొదట్లో బాగానే వుండేవాడు. చివరికి చాలా అసహ్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడని వాపోతోందట నీలమ్.

మరి 'ఆ' వ్యవహారమేదన్నా చెడిందో ... ఏమో?!

నాలుగేళ్ల కుర్రాణ్ణి దగ్గర పెట్టుకుని కూచుంది. ఆవిడ ముఖం చూస్తే నాకెందుకో ఆవిడ పెద్దింటికి చెందింది. కర్మవశాత్తూ, కాలవైపరీత్యం నుంచి, కడగళ్లపాలై ఈ దీనావస్థలో వుంది- ఒక ఉపశమించే మాటంటే ఆవిడకు ఊరట చేకూరుతుందేమో అనిపించింది.

దగ్గరవున్న కుర్రవాడు నాలుగేళ్లవాడు. ఆ కుర్రవాడికి మానవత్వం పోలికలు లేవు. మృగంలా వున్నాడు. కాస్త చిన్న పిల్లలు చూస్తే దడుసుకుంటారు. ఆవిడ కొడుకు అవుతాడా? ఎంత మాత్రంకాదు. భర్త ఒకవేళ ఎంత అంద విహీనుడైనా, ఆమె వర్చస్విని కాబట్టి, కొంతైనా వీడికి రాకుండా వుంటుందా! ఏమో, ఏమని చెబుతాం. భార్యాభర్తలు అందంగా వుండొచ్చు- పిల్లలు వికృతంగా వుండొచ్చు! దంపతులు ఏమీ అందమైన వాళ్ళు కాకపోవచ్చును- పిల్లలు అందమైనవారు అవవచ్చును. చీకటిలోంచి కాంతిపుట్టలేదా, కాంతిని చీకటి కబళించలేదా- అంతే!

పలకరిస్తే ఏమనుకుంటుందో- చెడ్డవాణ్ణి అనుకుంటుందేమో! అనుకుంటూ నాలుగడుగులు వెళ్ళి మనస్సు వెనక్కి లాగితే ఆ పూరి గుడిసె దగ్గరికే వెళ్ళా. ఆమె భయంగా లేచి ఆ గుడిసెలోకి వెళ్ళింది. పైకి ముఖాన్ని పెట్టి "ఎవరు బాబూ, మీకు ఏం కావాలి?" అంది. నీ పేరేమిటన్నా. ఆవిడ పేరు చెప్పేందుకు జంకింది. నేను నా మనస్సులో అనుకున్నది చెప్పా.

"నా పేరు రంగమ్మ. మీరు అనుకున్న దానిలో యదార్థం ఉందండీ. మీరు గొప్ప యింటివారు కాబట్టి పోల్చగలిగారు. మరోపుడు నా బ్రతుకు మీకు మనవి చేసుకుంటాను. చీకటి పడుతున్నాది. ఎవరైనా చూస్తే ఏమైనా అనుకుంటారు. ఇంటికి వెళ్ళండి" అన్నది.

సింగ్ బంగళా, కనులకు విందుగొలిపే అందాల సోఫానన్నట్టే ఆకర్షించలేక పోయింది. పూరి గుడిసెలో రంగమ్మ ఎవరై వుంటుందీ. దగ్గరగా వున్న కుర్రవాడు ఏమౌతాడూ, అనే సం గతులు పదే పదే నా హృదయంలో పరిణితి పొందాయి.

రాత్రి భోజనం చేయడం, నా పుస్తకాల చదువు గొడవలో సద్యోఫలితమైన విద్యుద్దీపంపక్షిరెక్కల్లా చల్లని గాలి ఉయ్యాలలూపే ఎలక్ట్రిక్ పంకా, సౌఖ్యాన్ని చేకూర్చాయి. చదువుకంటే నిదురకే శరీరం, మనస్సు దోహదం చేస్తాయి.

ఉదయం నేను లేచేసరికి చాలా ఆలస్యమయింది. నేను సాధారణంగా చీకటి వుండగానే లేస్తాను. ఆ రోజు మాత్రం ఆలస్యమయింది. లేచిన వెంటనే కాఫీ లేకపోతే దుర్దినంగా తోస్తుంది. కాబట్టి వంట యింట్లోకి వెళ్ళేసరికి మా చెల్లెలు ఆప్యాయంగా ఫలహారం కాఫీ అందించింది. ఫలహారం చేస్తూ వుంటే-

"ఏమిరా, నిన్న సాయంత్రం సింగ్ ఇంటి నుంచి వస్తూ, రంగమ్మను పలకరించావుగా. అది నాతో వచ్చి చెప్పుకుంది. దాని గాథ విచిత్రమైంది- నాకు తెలుసు. అపుడపుడు మన ఇంట్లోకి వచ్చి పని సహాయం చేస్తూ వుంటుంది అని అంటూ-

"పెద్ద యింటికి చెందిందే పాపం- దాని ఖర్మం ఇలా కాలి అగచాట్లు పడుతున్నది. మన ఊరికి దగ్గరగా వున్న గుంకలాం కరణం కూతురు. తండ్రికి వల్లమాలిన ఆస్తి, పలుకుబడీ- అన్నిటినీ విసర్జించి. వారింటికి చెందిన ఒక పాలి కాపును ప్రేమించి, తండ్రి దండిస్తే, అతనితో లేచి పోయి నెల్లిమర్ల మిల్లులో ఇద్దరూ పని చేసుకుంటూ, తెచ్చుకున్నది తక్కువే ఐనా, సుఖంగా కాలక్షేపం చేసి, సౌఖ్యంగా జీవితాన్ని గడుపుతూ వుండే రోజుల్లో రంగమ్మకు ఒక కుర్రవాడు పుట్టాడు. వాడే ఆ రంగమ్మ దగ్గర కూర్చున్నవాడు".

"వాడు వన్యమృగం కంటే అధ్వాన్నం. పశుబాలుడు. వాడికి వినిపించదు. మాటలు రావు. వాడు పుట్టిన రెండేళ్ళకి నెల్లిమర్లలో కలరా రావడం- ఎవరి కోసమైతే తాను త్యాగం చేసి, జీవితం స్వర్గంగా చేసుకుందో, వాణ్నే తన చేతులతో పిడికెడు బుగ్గి వేసి, నడి సముద్రంలో నావలో పిల్లాణ్ణి పెంచలేక, కూలి చేయలేక- సొంత వూరు చేరుకుని, అపరాధం మన్నించమని తండ్రి కాళ్ళు పట్టుకుంది. బలవంతం మీద తండ్రి ఆ హీనుడికి పుట్టిన కొడుకును వదిలేసి తాను వచ్చి ఇంట్లో వుండొచ్చు అన్నాడు. తనకు మనస్కరించలేదు.

అనాకారులైనా, కురూపులైనా బిడ్డలను వల్లమాలిన మమకారంతో సాకుతుంది. అందుకే స్త్రీ పురుషుడి కంటే ఎపుడూ గొప్పదే".

"ఊళ్ళు తిరిగి, ఈ గరివిడి చేరుకుని, ఈ గనిలో పనిచేస్తే, రకరకాల మనుషులు వుండటమే కాకుండా, పిల్లాణ్ని ఒంటరిగా విడవలసి వస్తుంది కాబట్టి, సింగ్ ఇంటి దగ్గర అంట్లు తోముతుంది. ఒక పూట భోజనం, నెలకు మూడు రూపాయలు ఇస్తారు. మానవతి, ఉత్తమ గుణాలు కలిగింది ఐతేనేం? దరిద్రం ఉన్నపుడు జీవితం రేవుకి రాదు..."

అని మా చెల్లెలు నాతో చెప్పేసరికల్లా, నా మనస్సు వికలమైంది. రంగమ్మ మీద ఒక విధమైన గౌరవం, రంగమ్మ కొడుకు మీద జాలీ కలిగాయి.

నేను పుస్తకాల కోసం అపుడపుడూ సింగ్ ఇంటికి వెళ్తున్నపుడు, రంగమ్మని పలకరించడం, కాస్త ఏదైనా చిల్లర డబ్బులు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నిస్తే ఆమె ఎంత మాత్రం వద్దని వారించి పుచ్చుకునేది కాదు. ఎపుడూ రోదిస్తూ వుండేటువంటి ఆ కొడుకు చేతిలో కాస్త చిల్లర డబ్బులు పెట్టి ఇల్లు చేరుకొనేవాణ్ణి.

* * * * *

ఒకనాడు ఉదయాన్నే ఏదో వ్యాసం రాస్తూ, కొన్ని పుస్తకాలు అవసరం వచ్చి సింగ్ ఇంటికి హుటాహుటీ బయలుదేరి వెళ్తున్నాను. తోవలో రంగమ్మను పలకరించి పోదామని చింతచెట్టు దగ్గరకు చేరుకొనేసరికి, ఆ చింతచెట్టుకు వేసి రంగమ్మ కొడుకుని ఒక తాడుతో కట్టబడిన దృశ్యం కనిపించింది. విపరీతంగా ఏడుస్తున్నాడు రంగమ్మ కొడుకు. రంగమ్మని పిలిచి-

"ప్రకృతే వాడికి చేయవలసినంత అన్యాయం చేసింది. ఇంకా ఈ తాడుతో కూడా ఎందుకు బంధిస్తావు వాణ్ణి? నీవు అన్నది వాడికి వినిపించదు. మాట్లాడేందుకు ఉపయుక్తం కాక నోరు ఏడుపుకే పనికొస్తుంది. వాడి భాషంతా ఏడుపే- వదలి పెట్టు" అన్నాను.

రంగమ్మ గుడిసెలోంచి పైకి వచ్చి, కంట నీరు పెట్టుకుంటూ "ఏం చేయమన్నారు బాబూ- వాడి బాధ పడలేకుండా వున్నాను. ఈ మధ్య ఒక రోజు సింగు కొడుకు పుట్టిన దినం వచ్చింది. ఆ సింగు కొడుక్కి మంచి ముఖమల్ ఎర్ర బుష్‌కోటు తొడిగారు. అది వీని కంటబడింది. అప్పట్నుంచీ అలాంటి కోటు కావాలని ప్రతి నిత్యం ఏడుస్తూ పొద్దున్న తెల్లవారే ముందు, సాయంత్రం సంధ్యలోను ఆకాశం పక్క చూపిస్తూ అరుస్తూ

ఏడుస్తాడు. నాకా శక్తి ఎక్కడ వుంది కొనేందుకు అలాంటి కోటు! నెలకు ఇచ్చే మూడు రూపాయల జీతంలో ఒక రూపాయి మిగిల్చి, రెండు రూపాయలు ఖర్చు చేసుకుంటున్నాను. నాకెంత అభిమానం వుంటే మాత్రం, ఏం సాగుతుంది? జీతంలోది కష్టపడి మిగుల్చుకున్న మూడు రూపాయలతోటి ఒక ఎర్ర కోటు తెచ్చా, కొని- అది అక్కర్లేదంటాడు.

"ఆ సింగు కొడుకు వేసుకున్నలాంటి కోటే ఇమ్మంటాడు. అలాంటిది ఇరవై రూపాయల తక్కువ కివ్వనన్నారు. మా బ్రతుకేమిటి, నేనేమిటి? నా తల చేస్తుందా? కొనగలిగితే మాత్రం లోకం సహిస్తుందా? చిన్న పిల్లాడు. వాడికి ఇవన్నీ ఏం తెలుస్తవి బాబూ?"

"ఇవాళ సింగ్ కొడుకు పుట్టిన దినం. నా చేతుల్తో నేనే ఆ కోటు సింగ్ కొడుక్కి తొడిగాను. మా బాబుగాడు చూసి, సింగ్ కొడుకుమీద కెళ్ళి జులూం చేస్తే, సింగ్ కోపానికి హద్దులు లేవు. మా బాబుకి ప్రమాదమైనా రావచ్చు. నాకున్న ఈ నౌకరీ పోవచ్చు ఇపుడు మళ్ళా పనిలోకి సింగ్ ఇంటికి వెళ్ళాలి. అంచేత తాడేసి కట్టేస్తే మంచిదికదా అని కట్టేశాను అందుకలా మారాం చేస్తున్నాడు" అని చెప్పింది.

సింగ్ బంగళా గేటు కేసి ప్రవేశించేసరికల్లా సింగ్ భార్య చడీ చప్పుడూ లేకుండా నా వైపు కొచ్చి సద్దు చేయకుండా తనతో రమ్మంది. నేను విస్మయం చెందాను. ఆవిడ చెప్పినట్టుగానే ఆవిడ వెంట బంగళా వెనుక భాగానికి చప్పుడు చేయకుండా మెల్లగా నడుస్తూ వెళ్ళాను. ఆవిడ మెల్లగా రహస్యం చెప్పినట్టుగా నాతో ఈవిధంగా చెప్పింది. ఈపొద్దునవేళ పదిదాటే లోపున వాళ్ళ బంగ్లాకు ఎప్పుడూ రావొద్దు. వస్తే ప్రమాదం వుందని అంది. అంటే నాకు అర్థమవక–

"ఏమిటా ప్రమాదం?" అని అడిగాను.

"రాత్రల్లా తాగడంతో గడిపిన సింగ్ తెల్లవారుజామున కుర్చీలోనే కొంతసేపు నిద్రించి. ఎనిమిది గంటలన్నరయ్యేసరికల్లా, పడక గదిలో నుంచి పైకి వచ్చి హాలులో కూర్చుంటాడు. అపుడు అతనికంట ఎవరూ పడకూడదు. అతని చెవిని ఏ శబ్దం పడకూడదు. అతనికంట ఎవరైనా పడ్డా, ఏదైనా దారుణమైన శబ్దం ఆయన చెవిని పడ్డా, సహించలేక కోపం వస్తే ఎంత పనైనా చేస్తాడు."

ఒకమాటు ఆయనకు కావలసిన ఫలహారాలన్నీ ఆవిడ అమర్చి, అతనికంట బడకుండా ఆవిడ వంటింట్లోకి చేరుకుందట. ఎందుకో ఆవిడకి సింగ్ పిలిచినట్టుగాతోస్తే హాలులోకి వెళ్ళబోయిందట. ఆవిణ్ణి చూసి సింగ్ తుపాకీ తీశాడట. ఆవిడ జడిసి పారిపోయిందట. అందుచేత "పుస్తకాలు కావలిస్తే సాయంత్రం రావచ్చును. ఇప్పటికి సద్దు చేయకుండా పెరటితో వంటే ఇంటికి పొండి" అంది. నేను బ్రతుకుజీవుడా అనుకుని, బయటపడి, నిషాకు జీవితం అమ్ముకున్న మనుష్యుల్లో రాక్షసత్వానికి చెందిన వింత గుణాలేవో బ్రహ్మజెముళ్లా పెరిగి, సన్నిహితులైన వాళ్ళనిహింసించడంలో కంలో మనకు తరచూ ద్యోతకమవుతుంటుంది. దీనికి హృదయ తత్వ శాస్త్రం కూడా సరియైన జవాబు చెప్పలేదేమో!

నేను ఇల్లు చేరుకుని వ్యాసం రాసుకుంటున్నాను. కొంత సేపయాక తుపాకీ పేలిన శబ్దం వినిపించింది. గుండె గతుక్కుమంది. సింగ్ ఇంట్లోనించి ఆ ధ్వని వినిపించింది. నాకు కరచరణాలాడలేదు. వెళ్ళి చూదామా అనుకున్నాను. వెళ్ళడంవల్ల ఏం చిక్కులు వస్తాయో, నాకు కాకపోయినా నా బావమరిదికి- అని భయం వేసింది. వ్యాసం రాయలేకపోయి అలో చిస్తూ కూర్చున్నాను. పన్నెండు గంట లయింది. భోజనానికి లేద్దామనుకున్నాను.

రంగమ్మ కొడుకుని సింగ్ తుపాకీతో కాల్చి చంపేశాడని, గనిలో కెళ్ళే కూలీలనుకుంటున్నారు. నేను వుండలేకపోయాను. ఏ ఆపద సంభవించినా సంసిద్ధతతో రంగమ్మ పూరి గుడిసె దగ్గరకు తొందరగా వెళ్లాను.

రంగమ్మ గుడిసె ముందు కొద్దిమంది మనుష్యులు మూగివున్నారు. ఆ మనుష్యులను తోసుకుని లోపలికి వెళ్లాను. రక్తపు మడుగులో మృతించిన రంగమ్మ కొడుకున్నాడు. గుండు గుండెల్లోంచి దూసుకుపోయింది. రంగమ్మ ఇంట్లో లేదు. నే నాశ్చర్యపడ్డాను. అక్కడవున్న కూలీని "ఏం జరిగింది?" అని అడిగాను.

రంగమ్మ కొడుకు సింగ్ ఇంట్లో, పెరట్లో ఆడుకుంటున్న కొడుకు మీదికి గెంతుకుంటూ వెళ్ళి ఆ కుర్రవాణ్ణి గోళ్ళతో రక్కి, పళ్ళతో కోటు చీల్చి పారేశాడట. సింగ్ కొడుకు పెద్దగా ఏడ్చాడట. సింగ్ కిటికీలోనుంచి చూసి, తుపాకీ తెచ్చి రంగమ్మ కొడుకుని కాల్చేశాడట. ఇంట్లో పని చేస్తున్న రంగమ్మను పిలిచి ఇరవై రూపాయలు ఇచ్చాట్ట. ఈ విషయం ఎవరితోనైనా అంటే రంగమ్మను కాల్చి చంపుతానని అన్నాట్ట.

ఇంతలో రంగమ్మ ఏడుస్తూ వచ్చింది. రంగమ్మ చేతుల్లో ముఖమల్ బుష్‌కోటు వుంది. కొడుక్కి ముఖమల్ బుష్‌కోటు తొడిగింది. కన్నీళ్ళలో మిలమిల కూడ ఏదో కొంత కనిపించింది. కొడుకు నెత్తుకుని ఊరి బయట స్మశానం పక్క నడిచి పోయింది. తరువాత మరి రంగమ్మ ఏమైందో ఎవరికీ కనుపించలేదు.

కొంతమంది కొడుక్కోసం చనిపోయిందన్నారు. మరికొంతమంది పుట్టింటికి వెళ్ళి శుభ్రంగా వుందన్నారు. ఈ రెండిట్లో ఏదైనా అవడానికి అవకాశం కద్దు.

(8-3-1961 ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక నుంచి)

క్రీడారంగం క్విజ్

1) బ్యాడ్మింటన్‌లో భారత ఆటగాళ్లు సయ్యద్ మోడి, విమల్ కుమార్‌లు ఒక ప్రపంచ రికార్డు సృష్టించారు? ఆ రికార్డు ఏమిటి?
2) పురుషుల హైజంప్‌లో వరల్డ్ రికార్డు ఎవరిది ?
3) "జూనియర్ గ్రాండ్ శ్లామ్" గెలుచుకున్న ఆటగాడెవరు?
4) క్రికెట్‌లో "త్రీ డబల్యూస్"అని ఎవరెవరిని అంటారు?
5) సునీల్‌గవాస్కర్ తన ఆఖరి టెస్ట్ మ్యాచ్ ఏ దేశం మీద, ఎక్కడ ఆడాడు? (100వ టెస్ట్ కూడా వారితోనే ఆడాడు.)
6) బిల్లీజీన్ కింగ్, బాబీరిగ్స్‌ని ఓడించినట్టే స్త్రీల డబుల్స్ టీమ్ ఒక పురుషుల డబుల్స్ టీమ్‌ని ఓడించింది. ఆ టీమ్స్ ఏమిటి?
7) తన మొదటి టెస్ట్‌లోనే సెంచురీ చేసి, అయిదు వికెట్లు సాధించిన (భారత్ పై) న్యూజిలాండ్ ఆల్ రౌండర్ ఎవరు?
8) "క్రికెట్ మై స్టయిల్", "బైగాడ్స్ డిక్రీ" పుస్తకాల రచయిత ఎవరు?
9) "జూడో"ని కనిపెట్టినదెవరు? 'జూడో' అంటే అర్థమేమిటి?
10) ఈ సంవత్సరం "ఆల్ ఇంగ్లాండ్ బ్యాడ్మింటన్" టైటిల్ పురుషుల విభాగంలో విజేత ఎవరు?

-వీరజై కిరణ్

(జవాబులు ఈ సంచికలోనే)